

לפרשת כי-תצא (2)

- א. משה מסכם את התורה וחוזר על עיקרי חוקיה. לא פחות מן המצוות שבין אדם לאלהיו, חשובות המצוות המסדירות את היחסים והקשרים שבתוך המשפחה.
- ב. (א) כי יקח איש אשה וכעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן פינדה ושלחה מביתו: (ב) ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: [דברים כד, 1 – 2]
- ג. אלהים הוא מפלטם האחרון של המוחלשים והזקוקים להגנה. את העוולות שגורמים בני האדם לשותפות שלהם, לחבריהם ולעצמם, גם הוא אולי לא יוכל לתקן.

ד. **ברכת השחר** / רות קניאל

1.	2.	3.
למי שעשני כלי
כלי מלא בושא
וכלי מה.
שעשני אשה
שלא נתנני להיות ילדה
ולא הפקירני לזר, לזרה
אשה שעומדת על דעתו
דעתה
מביאה לפניך שתי שערות
שיבה
(שלי או שלך?)
עדות לבינה
שעשני כלמה.	שהתיר אסורי,
וחובותי,
שהתיר את דמי
נפתולי,
חבלי בטני,
שגבר על יצרי
שבעל, שבגד,
שכבש את יצרו
מעלי,
שאמר,
ברוך שאמר,
הרי את מקדשת לי
שהתיר את דמי.	כשתגיד הרי את
משחררת לי
כשתגיד לכי ותחזרי
כשתקנה אותי
בשדה,
באש קוצים,
בסחרור צעיפים
בלא יודעין
כשתגיד
שיהיה
כרצוני
שתגיד
לכי.